

Z VÁNOČNÍ LITURGIE – VIGILIE VELKÉ NOCI

Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vychází světlo. Dáváš mnoho jásotu, zvětšuješ radost; veselí se před tebou, jako se jása o žních, jako plesají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jeho, které ho tížilo, hůl na jeho šíji a bodec jeho otrokáře jsi zlomil jako za midjanských dnů.

Hle, dítě se nám narodilo, syn je nám dán, vládu má na svém rameni a dostal jméno podivuhodný rádce, mocný Bůh, věčný otec, kníže pokoje. Jeho vladařství vzroste a pokoj nebude konce; bude vládnout na Davidově trůně a v jeho království, aby je upevnil a utvrdil právem a spravedlností od tohoto času až navěky! Způsobí to horlivost Hospodina zástupů.

Z prorocství Izaiáše (Iz 9,1-3.5-6)

V těch dnech vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby se v celé říši provedlo sčítání lidu. To bylo první sčítání a konalo se, když byl v Sýrii místodržitelem Kvirinius. Šli tedy všichni, aby se dali zapsat, každý do svého města. Také Josef se odebral z galilejského města Nazareta vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje

Betlém, protože byl z rodu a kmene Davidova, aby se dal zapsat spolu s Marií, sobě zasnoubenou ženou, která byla v požehnaném stavu.

Když tam byli, naplnil se jí čas, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo. V té krajině nocovali pod širým nebem pastýři a střídali se na hlídce u svého stáda. Najednou u nich stál anděl Páně a sláva Páně se kolem nich rozzářila a padla na ně veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel - to je Kristus Pán. To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plének a položené v jeslích.“

A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má Bůh zalíbení.“

O narození Páně, jak o tom vypráví evangelista Lukáš (Lk 2,1-14)

JEŽÍŠEK TROCHU JINAK...

„A kdo nosí dárky mně? Budu si muset dávat dárky sám sobě?“ Podobnými otázkami zaměstnával své rodiče v útlém dětství Ladislav Ježíšek z Orlové na Karvinsku. Nositel biblického jména se od nich dočkal překvapující odpovědi: „Dárky pod stromeček nosí odjakživa jediné Děda Mráz.“

Příští Vánoce ale dětská zvědavost přišla s další otázkou: „Proč mně nosí dárky Děda Mráz, zatímco ostatním dětem dává dárky Ježíšek?“

I z tohoto štedrovečerního problému se ale Ladislavovi rodiče dokázali „vylhat“. „Ježíšek“, řekli, „by nestihl obdarovat všechny děti, a proto má na světě pomocníky. Jedním z nich je právě Děda Mráz,“ vzpomíná na příhodu z dětství pan Ježíšek.

Dnes se nad snahou svých rodičů usmívá. „Vyřešili to šalamounsky“, uvedl. Jejich verzi nakonec uvěřil. „Bylo by mi divné, že bych nosil dárky sám sobě. Proto rodiče přišli s Dědou Mrázem,“ řekl.

Podle skutečné události (HN 2010)

VÁNOČNÍ PŘÍLOHA

MAMINKA

V nebi bylo dítě, připravené narodit se. Zeptalo se Boha: „Jak dokážu přežít, až mě zítra pošleš na zem? Jsem tak malé a bezbranné.“

Bůh odpověděl: „Vybral jsem ti tam dole jednoho anděla jen pro tebe. Bude tě milovat a starat se o tebe.“

„Tady v nebi, Pane, jen zpívám a usmívám se. Co budu na zemi dělat? Nevím, jak se zpívají pozemské písně.“

„Tvůj anděl ti je bude zpívat,“ odpověděl Bůh, „a naučíš se zpívat i tebe. Naučíš se kromě zpívání také smát. Vezmu si to s tvým andělem na starost.“

„Ale jak budu rozumět tomu, co mi kdo říká? Neumím jejich řeči ani slovo!“

„Anděl ti bude říkat ta nejsladší slova, co jsi kdy slyšelo, a bude tě slůvkem za slůvkem učit, jak mluvit jejich řečí.“

„A když budu chtít mluvit s tebou?“

„Anděl ti jemně sepne ruce a naučí tě to. Je to nejjednodušší jazyk ze všech. Říká se mu modlitba.“

„Kdo mně tam bude chránit, Bože?“

„Tvůj anděl je něžný a laskavý, ale kdyby ti něco hrozilo, není na zemi větší síly, než moc, s níž tě bude bránit.“

„Budou smutné, když tě neuvidím.“

„Budou pořád s tebou, i když mě neuvidíš. A tvůj anděl tě naučí, jak se ke mně vracet, když zabloudíš.“

Pak nastala chvíle loučení. Ze země už byly slyšet vzrušené hlasy čekající na příchod děťátka. Dítě se honem v pláči zeptalo: „Ach, Bože, už musím jít, řekni mi prosím tě, jak se ten anděl jmenuje!“

Bůh odpověděl: „Budeš mu říkat... Maminko.“

Bruno Ferrero

PŘÁNÍ K VÁNOCŮM

Vánoce jsou láska...

Vánoce jsou naděje...

Vánoce jsou štěstí...

Ať jsou Vaše vánoční svátky plné pohody a zdraví.

Lenka Karalová

Salesiáni se k tomuto přání přidávají s požehnáním pro všechny lidi dobré vůle.

Zároveň děkujeme za vstřícnost Obcím Sebranice a Lubná, se kterou pomáhaly při rozšiřování Slova na neděli. V Novém roce dojde ke změně, lístek už nebude rozšiřován v takovém rozsahu. Děkujeme za pochopení.

Za salesiány Ladislav Kozubík

Z VÁNOČNÍ LITURGIE – VIGILIE VELKÉ NOCI

Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vzbuzá světlo. Dáváš mnoho jásotu, zvětšuješ radost; veselí se před tebou, jako se jása o žních, jako plesají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jho, které ho tížilo, hůl na jeho šíji a bodec jeho otrokáře jsi zlomil jako za midjanských dnů.

Hle, dítě se nám narodilo, syn je nám dán, vládu má na svém rameni a dostal jméno podivuhodný rádce, mocný Bůh, věčný otec, kníže pokoje. Jeho vladařství vzroste a pokoje nebude konce; bude vládnout na Davidově trůně a v jeho království, aby je upevnil a utvrdil právem a spravedlností od tohoto času až navěky! Způsobí to horlivost Hospodina zástupů.

Z prorocství Izaiáše (Iz 9,1-3.5-6)

V těch dnech vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby se v celé říši provedlo sčítání lidu. To bylo první sčítání a konalo se, když byl v Sýrii místodržitelem Kvirinius. Šli tedy všichni, aby se dali zapsat, každý do svého města. Také Josef se odebral z galilejského města Nazareta vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje

Betlém, protože byl z rodu a kmene Davidova, aby se dal zapsat spolu s Marií, sobě zasnoubenou ženou, která byla v požehnaném stavu.

Když tam byli, naplnil se jí čas, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo. V té krajině nocovali pod širým nebem pastýři a střídali se na hlídce u svého stáda. Najednou u nich stál anděl Páně a sláva Páně se kolem nich rozzářila a padla na ně veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všecken lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel - to je Kristus Pán. To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plének a položené v jeslích.“

A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má Bůh zalíbení.“

O narození Páně, jak o tom vypráví evangelista Lukáš (Lk 2,1-14)

JEŽÍŠEK TROCHU JINAK...

„A kdo nosí dárky mně? Budu si muset dávat dárky sám sobě?“ Podobnými otázkami zaměstnával své rodiče v útlém dětství Ladislav Ježíšek z Orlové na Karvinsku. Nositel biblického jména se od nich dočkal překvapující odpovědi: „Dárky pod stromeček nosí odjakživa jedině Děda Mráz.“

Příští Vánoce ale dětská zvědavost přišla s další otázkou: „Proč mně nosí dárky Děda Mráz, zatímco ostatním dětem dává dárky Ježíšek?“

I z tohoto štedrovečerního problému se ale Ladislavovi rodiče dokázali „vylhat“. „Ježíšek“, řekli, „by nestihl obdarovat všechny děti, a proto má na světě pomocníky. Jedním z nich je právě Děda Mráz,“ vzpomíná na příhodu z dětství pan Ježíšek.

Dnes se nad snahou svých rodičů usmívá. „Vyřešili to šalamounsky“, uvedl. Jejich verzi nakonec uvěřil. „Bylo by mi divné, že bych nosil dárky sám sobě. Proto rodiče přišli s Dědou Mrázem,“ řekl.

Podle skutečné události (HN 2010)

VÁNOČNÍ PŘÍLOHA

MAMINKA

V nebi bylo dítě, připravené narodit se. Zeptalo se Boha: „Jak dokážu přežít, až mě zítra pošleš na zem? Jsem tak malé a bezbranné.“

Bůh odpověděl: „Vybral jsem ti tam dole jednoho anděla jen pro tebe. Bude tě milovat a starat se o tebe.“

„Tady v nebi, Pane, jen zpívám a usmívám se. Co budu na zemi dělat? Nevím, jak se zpívají pozemské písně.“

„Tvůj anděl ti je bude zpívat,“ odpověděl Bůh, „a naučíš se kromě zpívání také smát. Vezmu si to s tvým andělem na starost.“

„Ale jak budu rozumět tomu, co mi kdo říká? Neumím jejich řeči ani slovo!“

„Anděl ti bude říkat ta nejsladší slova, co jsi kdy slyšelo, a bude tě slůvkem za slůvkem učit, jak mluvit jejich řeči.“

„A když budu chtít mluvit s tebou?“

„Anděl ti jemně sepne ruce a naučí tě to. Je to nejjednodušší jazyk ze všech. Říká se mu modlitba.“

„Kdo mně tam bude chránit, Bože?“

„Tvůj anděl je něžný a laskavý, ale kdyby ti něco hrozilo, není na zemi větší síly, než moc, s níž tě bude bránit.“

„Budu smutné, když tě neuvidím.“

„Budu pořád s tebou, i když mě neuvidíš. A tvůj anděl tě naučí, jak se ke mně vracet, když zabloudíš.“

Pak nastala chvíle loučení. Ze země už byly slyšet vzrušené hlasy čekající na příchod děťátka. Dítě se honem v pláči zeptalo: „Ach, Bože, už musím jít, řekni mi prosím tě, jak se ten anděl jmenuje!“

Bůh odpověděl: „Budeš mu říkat... Maminko.“

Bruno Ferrero

PŘÁNÍ K VÁNOCŮM

Vánoce jsou láska...

Vánoce jsou naděje...

Vánoce jsou štěstí...

Ať jsou Vaše vánoční svátky plné pohody a zdraví.

Lenka Karalová

Salesiáni se k tomuto přání přidávají s požehnáním pro všechny lidi dobré vůle.

Zároveň děkujeme za vstřícnost Obcím Sebranice a Lubná, se kterou pomáhaly při rozšiřování Slova na neděli. V Novém roce dojde ke změně, lístek už nebude rozšiřován v takovém rozsahu. Děkujeme za pochopení.

Za salesiány Ladislav Kozubík